

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2016. február 14.
(vasárnap)

Horváth Géza

ERŐ A HARCHOZ

Énekek: 95,1; 390; 471,1; 604

Lekció: Efézus 6,10-17

Alapige: Efézus 6,10-12

Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk Jézus Krisztusban, jó lenne, ha valóban örvendezni jöttünk volna egybe. Örvendezni neked, mint kösziklának, mint erősségnek, mint aki a világot és minden benne levőt teremtettél, mint aki azóta is fenntartasz és megtartasz mindeneket. Örvendezni neked azért, mert csodálatos terved volt még a bűnbe esett embervilággal is, hogy Jézus Krisztust küldted értünk — ahogy hallottuk az énekkar énekében az előbb, hogy Ő legyen nekünk igazságul, szentségül, bölcsességül és váltásul. Általa közölj velünk mindent, ami az életre és a kegyességre való, és vele együtt élvén ajándékozz meg mindazzal, ami a keskeny úton való járáshoz szükséges.

Kérünk, ha valaki nem ezért jött volna örvendezni, nyisd meg a szívét. Verd le a lakatot a szívről, nyisd ki az ajtót, mert tudjuk, ahova be akarsz menni, oda bemész, Úr Jézus Krisztus. Mert nincs semmi gát, kegyelmed mit ne törne át.

Áldunk, hogy így volt ez sokunk életében, akik szívében lakozást vettél, akik életében jelen vagy, akik elmondhatjuk: velünk vándorolsz utunkon. Így történ velünk is, nálunk is.

Ezért könyörgünk esdekelve, Urunk, hogy tedd egyé most ezt a gyülekezetet itt: igehirdetőt, igehallgatókat, benned élőket, még nem veled járókat, és kérünk, jelenj meg közöttünk, ahogy megjelentél a te nagyjaidnak: Mózesnek, Ábrahámnak. Úgy ahogy a tanítványok látták a te dicsőségedet, mi is hadd lássuk az ígén keresztül azt az elmúlhatatlan ragyogást, amelyből felénk árad ma is segítő kezed, mert fel akarsz segíteni bennünket a bűnből, a sárból, a szennyből, értelmetlen, céltalan életből, mert elhatározta: könyörölsz rajtunk.

Cselekedj ma is, Urunk. Dicsőítünk téged, hogy cselekvő, beszélő, imádságot meghallgató Isten vagy. Jézusért, a mi Urunkért, könyörgünk, hallgass meg minket is most.

Ámen.

Igehirdetés

A múlt vasárnap láthattuk az Efézusi levélből, hogy Pál apostol annakidején a gyülekezet tagjainak milyen gyakorlati tanácsokat adott. Akkor is elmondtam, hogy az Efézusi levél első részében olvasunk arról csodálatos isteni tervről, amely Jézus Krisztusban megjelent az ember számára. Mindenféle embernek: zsidóknak és pogányoknak is, mert lerontotta a közbenső válaszfalat, meghasadt a kárpit, és ezért szabad az út az Atyához, a mennybe.

Az Efézusi levél azért is szenzációs, mert ezek után a teológiai fejtegetések után három fejezeten keresztül Pál apostol arról beszél, hogy a hívők, a keresztyének, akiket Jézus Krisztus megváltott, megszabadított, azok ezt a szabadságot, ezt a megváltott életet a mindennapokban hogyan éljék. Ezért azt mondja Pál apostol a 4. rész elején, hogy mindenképpen úgy, hogy méltók legyetek az Úrhoz. Mindenképpen úgy, hogy a tetszésére éljete. Ez nem mindig könnyű, és ezért az apostol egészen konkrétan elmondja, hogy ez a Krisztussal való járás mire inspirál, mire kötelez bennünket a házasságban, családban, munkahelyen, kapcsolatainkban, a mindennapokban.

Most egy evangélizációra készülök Debrecen környékén. Ha Isten éltet, holnap-hoz egy hétre kezdjük, és a gazdag ifjú történetét adta Isten a szívembe, hogy arról beszéljek. Amikor elkezdtem készülni, Isten olyan csodálatosan adta a gondolatokat, és le is írhattam a bő vázlatot. Elkezdtem azon gondolkozni, amit még nektek sem mondtam el, hogy a gazdag ifjúnak Jézus milyen parancsolatokat mond. Odamegy hozzá egy ember: mit cselekedjem, hogy az üdvösséget elnyerjem, hogy örök életem legyen. Jézus azt mondja neki: tudod a parancsolatokat, és elmond neki ötöt. A második kőtábla öt parancsolatát.

Nem tudom, gondolkoztatok-e azon: miért nem az elsővel kezdi el Jézus? Miért nem azt mondja: tudod, Isten megszabadított téged, ezért ne legyen más istened, ne csinálj magadnak faragott képet, ne imádd, ne tiszteld, Isten nevét hiába fel ne vedd — hanem ott kezdi a második kőtábla parancsainál: ne ölj, ne lopj, ne paráználkodj, ne tégy hamis tanúbizonyságot, tiszteld apádat és anyádat. A tizediket nem említi Jézus, mert azon bukik el a gazdag ifjú. De miért a második kőtáblát mondja? Azért, mert mondhatta volna Jézus valóban az első kőtábla négy parancsolatát, de úgy gondolta, hogy tanítást ad ezzel az akkori embereknek, hogy itt könnyebben észrevehető — a mindennapi kapcsolatokban, az ember és ember kapcsolatában — az Isten iránti tisztelet vagy éppen a tisztelet és imádás hiánya.

Könnyű azt mondani: félem az Istent. Könnyű azt mondani: hiszek. Jakab idejében is próbálták mondani: hiszünk mi. — Mutasd meg a hitedet, de honnan? Majd a cselekedeteidből meglátjuk, hogy valóban hiszel-e.

Lelkészi szolgálatom alatt oly sokszor mondták nekem: tiszteletes úr, nagy az én hitem, lehet, hogy nagyobb, mint aki mindig a templomban ül. Vagy mondták a házastársak a másik félnek: nem tudod te, mekkora az én hitem. — Ezt valóban nem, de hogy tíz perccel ezelőtt hogy szóltál, az tudom.

Gondoljunk János apostolra: sokan azt mondják, hogy szeretem az Istent. Ezt nem lehet lemérni. De azt, hogy szeretem a felebarátomat, azt le lehet mérni. Ezért

elmondja János, hogy lehet, hogy valaki azt mondja: ha nem szereti a felebarátját, akit lát, akkor hogyan szeretheti Istent, akit nem lát?

Ezért Pál apostol Efézusi levelében ezek a gyakorlati tanácsok a hívó keresztyénekre vonatkoznak. Nem tudunk mit tenni, mert hitben járókra vonatkoznak.

A mai istentiszteleten csak egyetlen dologgal szeretném, ha foglalkoznánk: a harcra való buzdítással, amellyel Pál apostol buzdította őket. Azért kellett buzdítani, mert nem mindig ment olyan könnyen ez az engedelmesség, a Krisztus tetszésére való élet. A mindennapi kapcsolatokban, ember és ember viszonyában nem ment ez mindig olyan könnyen. Az apostol nem mond le ezekről az emberekről, hanem azt mondja: „testvéreim, legyetek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben, mert nem test és vér ellen van tusakodásunk.”

Az ige ma nekünk azt mondja: harcolj! Amit Krisztusban kaptál, amit Isten neked ajándékozott, az a mindennapi életedben látható legyen.

Volt egy régi szép ébredési ének, így kezdődött: „Lássék lelkemben Jézusnak békéje, tiszta szíve és mennyei szent lénye. Ó szállj, Szentlélek, ránk, áldd meg szívünk és szánk, s bennünk teljes lesz Jézusnak szépsége.” — Ennyi a keresztyén harc. De ez nem egyszerű és nem könnyű: Lássék lelkemben Jézusnak békéje.

Az apostol harcra buzdítja a hívőket, és nemcsak azt mondja el, hogy harcoljanak, hanem azt is, hogyan harcoljanak. Elmondja, hogy kivel harcolnak, elmondja, hogy mivel harcoljanak, hogy ehhez a harchoz Isten eszközöket biztosít az övéinek. És elmondja, hogy miért harcoljanak.

Ezek közül most nem tudunk foglalkozni mindegyikkel, bár lenne rá idő, de most csak egyetlen dolgot szeretnék a szívetekre helyezni: azt, hogy a keresztyén élet harc. Harc azért, hogy mindaz, amit az Isten kér, az megvalósuljon az életben. Attól senki és semmi el ne tudjon tántorítani.

Azt mondja Timóteusnak: ezt a harcot megharcoltam. Sőt azt mondja: ez a harc nemes harc volt. Mire buzdítja Timóteust? Arra, hogy Timóteus, te is harcold meg a hitnek szép harcát. Nem azt mondja Pál apostol: te is annyi gyülekezetet keress fel, mint én, te is azt csináld, amit én, harcold meg a hit harcát. Nyerd el az örök életet, amelyre hívatattál. Mert a hit útján járni harcot jelent, és a hit útján járó ember Krisztus katonája és harcosa.

Két testvérem jut eszembe innen a gyülekezetből. Az egyik testvérünk már nem a harctéren van, ő már a mennyei békét élvezi. A 80. év felé haladva, amikor meglátogattam, megkérdezte tőlem: meddig tart még ez a harc? Harcolnom kell a világgal, a testemmel, a kísértésekkel. Meddig tart még? Azt mondtam neki: életed végéig. Így is lett.

Másik egy fiatal, aki elindult a keskeny úton. Felhív telefonon, és azt mondja: nem is gondoltam, hogy ennyi harccal jár.

Azért el ne keseredjünk, mert ez a harc a Biblia szerint olyan harc, aminek van tétje, van értelme, van jutalma. Szeretném kiemelni nektek az evangéliumot, hogy ennek a harcnak van vége.

Nem hiszem, hogy ismerik ezt az éneket — kivéve az énekíró lányát, aki itt van a gyülekezetben, és hallja, hogy az édesapja írt egy csodálatos éneket. Eszembe jutott ez az ének, kikerestem. Néhány sorát felolvasom. Olyan valaki írta, aki éveket töltött Sztálin lágerében a hitéért. Ott a lágerben, gondolva arra, hogy soha többet nem látja a családját, megírta ezt a kedves éneket. Négy versszakát felolvasom:

Földi harcnak, hogyha vége,
Vár reám az égi béke.
Szebb hazámba költözöm,
Tiszta gyolcsba öltözöm.

Új ég, új föld, hús folyója,
Pálma ága, élet fája,
Arany utca, gyöngykapu,
Eltörölve könny, s a bú.

Égető nap, szomjúság is,
Fájdalom, gyász és halál is,
Bánat, éhség, földi gond,
Szenvedés, baj kín se ront.

Régi kígyó megkötözve,
Kénköves tűztóba vetve.
Bűnnek ottan nincs szava,
Nem lesz többé éjszaka.

Ezt egy olyan lelkipásztor írta, aki ezt a harcot harcolta. Ebből az énekből az sugárzik felénk, hogy mire nézett. Arra, ami el van készítve, arra, amit Isten elvégzett. Nem arra az ördögre nézett, akiről azt gondoljuk, hogy olyan nagy a hatalma. De azt mondja: régi kígyó megkötözve, kénköves tűztóba vetve.

Nekünk ebben a harcban az a csoda, hogy nézhetünk arra, hogy egyszer vége lesz. És mi fogja követni? Az ige szerint: a dicső győzelem (Jel 3,21). Mit ígér Jézus Krisztus a Laodiceabeli gyülekezetnek? Azt, hogy aki győz — ebben a harcban —, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön.

A harc is erről fog szólni. Amikor az Úr Jézus hív valakit az Ő követésére, nem rejti el előle a hitben járás nehézségeit. Az Úr Jézus igazat mond.

Mi sokszor arra tesszük a hangsúlyt, hogy a hitben járásnak szépségei vannak. De Isten igéje azt mondja: igen, mert ezen a keskeny úton kapja a hívő Istennek az ajándékait. De azt is elmondja Isten igéje, hogy ennek az útnak mik a nehézségei. És mi ennek az útnak a célja, mi ennek az útnak a vége. Jézus elmondta: de a vége az életre visz. És ha olyan úton jár valaki, amely nem a keskeny út, annak a vége a halál útja. Lehet, hogy előtte kedves, csodálatos, ő ezen az úton megelégedett, de a vége: halálnak útja.

Amikor Jézus Krisztus hívja az embert, akkor elmondja, hogy mi lesz ezen az úton. Elmondja: a rókáknak barlangjuk van, az égi madaraknak fészke, de az Emberfiának nincs fejtét hol lehajtani — és lehet, hogy ti sem párnán vagy paplanon fogtok feküdni. Elmondja Jézus, hogy engem gyűlölnék, titeket is gyűlölni fognak az én nevéért. Engem üldöz a világ és kivet, téged is el fognak hagyni a világi barátaid. Nem tudnak vagy nem akarnak veled futni ezen az úton.

A migránsok mondták a TV egyik híradójában, mikor elégedetlenkedik egyik-másik. Azt mondák: nem ezt ígérték nekünk. Sötét van, szürke az ég, esik az eső, hideg van, ez sincs, az sincs, Internet sincs... Nem ezt ígérték nekünk.

Amikor Jézus elmondja, hogy mire számíthatsz: harcra — azért, hogy ne mondhasd az úton: Úr Jézus, nem ezt ígérted. Te egy fényes, csodálatos dolgot ígértél. Te rózsaszirmokat ígértél. Ahelyett meg itt vannak a tövissek, itt szúrnak, ott szúrnak.

Eszembe jut a toborzó-nóta. Van egy refrénje. Amikor katonának hívták a férfiakat, fiúkat, a refrén az volt: szép élet, víg élet, soha jobb nem lehet. Hopp, hát jöj-jön katonának, aki ilyet szeret. — Igaz, a vége felé az is van, hogy egy kis vér is fog folyni esetleg, de hát sutba a bút, gondot, bajokat, mert majd' minden lány megőrül a katonáért, mert csillog a fegyvere, harci öltözete. Mert a közlegényből óbester meg kapitány lehet. Micsoda ígérek! Aztán a harctéren meg kapja a golyókat. Szép élet, víg élet nagyon... — Nem ezt ígérték nekünk a toborzáskor.

Jézus hív téged és azt mondja: gyere erre az útra. Ő is ilyen utat járt meg itt a földön. Ő is erre az útra vállalkozott. Nem lehet nagyobb a tanítvány a mesterénél. Akkor mi miért akarunk kényelmesebb utat, mint ami a Mesterünké volt? Akit le akartak taszítani, akit meg akartak kövezni, akit a Golgota keresztségére szegeztek, aki felvitte a fára a bűnt. — Mi egy kényelmes, laza hívő életet szeretnénk?

Erre azt mondja az apostol az igében: harcoljatok! Mielőtt azt mondaná, hogy harcoljatok, azt mondja: „Erősödjétek meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében.”

Azt mondom: vegyük észre, milyen kegyelem az, hogy harcban lehetek. Először Jézus elmondja a keskeny út nehézségeit. Második: azt mondja Isten igéje, hogy vedd észre, hogy az a jó, hogy harcban lehetsz. Miért? Mert a harc az élet jele. Akinek nincsenek lelki harcai, az nem él.

Egyik gyermekének jutott eszembe. Úgy kezdődik: árral együtt csak a döglött hal úszik. Mert a döglött halat viszi az ár. Az árral szemben az élő hal tud úszni.

Tehát nagy kegyelem az, ha valakinek az életében van harc. Mert amíg nincs lelki harc, addig nem is él, addig lelki halott. Az 1Péter 2,11 szerint a testi kívánságok a lélek ellen vitézkednek. Amíg nincs lelki élet, nincs mi ellen vitézkedni. Testi embernek természetes, hogy minden testi kívánságát kielégíti, minden testi kívánságának eleget tesz, és e szerint jár az árral együtt. Mihelyt valakinek lelki élete lesz, amely csak újjászületés által lehetséges, mihelyt valaki Krisztusban lesz, harc lesz neki, ami eddig nem volt gond, mert természetes volt.

Amikor Nagyvarsányba kerültünk, odajött egy presbiter, értékes, hívő bácsi, és azt mondja nekem: tiszteletes úr, figyelte az igében, hogy Jób feleségével nem foglalkozott a Sátán, csak Jobbal. — Milyen igaza van! Ott a mennyei beszélgetésben, amikor elhangzik: láttad az én szolgámat, Jóbot? Ott az Úr nem mondja: és láttad a feleségét? Hát az, hogyan főz, takarít, kit érdekel? Nem azt mondja: na ez egy jó családapa. Nem azt mondja: Jób tisztességesen ellátja ezt a tíz gyereket. Hanem azt mondja: igaz, istenfélő és bűngyűlölő. Van lelki élete. Nyilván ezért lesznek Jóbnak lelki harcai. A feleség nem akar harcolni: te, dobjuk be a törülközőt! Átkozd meg az Istent, és halj meg. Jóbnak vannak lelki harcai.

Nem baj az, ha harcban vagyunk. Mert ehhez a harchoz Jézus Krisztus kötött ígéreteket, győzelmet.

„Erősödjétek meg az Úrban, és az Ő hatalmas erejében.” — Azért írja ezt az apostol, mert ezzel azt akarja kifejezni az Efézusiaknak, hogy ez a harc az Úr nélkül nem fog menni. Ezért erősödjétek meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében.

Amikor megnéztem a görög Bibliát, akkor meg méginkább megerősödött bennem ez is, mert itt milyen szó van? Az, hogy erősödjétek meg az Úrban (érdekes, hogy ez is passzív szerkezetben áll), tehát Isten, aki megerősít engem, és nem én vagyok

olyan jó, hogy megerősödök. Az a szó, ami itt szerepel, annak az alapszava magyarul így hangzik: dinamó.

Eszembe jutott, hogy fiatal koromban a kerékpárokon a dinamó szolgáltatta az áramot. Ez egyszerű szerkezet volt, amit felszereltünk a kerékpár egyik vasára, a kerékhez közel. A kerékguminak recés volt a széle, és ennek a dinamónak a fejét, amely szintén recés volt, amikor világítani akartunk, odanyomtuk a kerékhez, és az egymáshoz csatlakozott, és amikor a kerék forgott, akkor hajtotta a dinamónak a fejét és termelte az áramot. Emlékszem, hogy pontosan kellett érintkeznie, mert ha csak egy picit is pontatlan volt, akkor nem volt áram. Ha meg nem akartuk, hogy világítás legyen, akkor a dinamót elhúztuk, és már nem volt áram.

Erősödjete meg az Úrban. Ez azért is volt nekem olyan nagyon fontos, mert a Bibliának van egy csodálatos üzenete a számunkra. Mégpedig az, hogy most már csak az akkumulátort ismerjük, mert mindenhová kocsival megyünk. De mi a különbség? Az, hogy az akkumulátorba előre van táplálva az erő. Gyújtást adsz, elindul. A dinamó pedig azt jelenti: a kapcsolatban folyamatosan kapja a lámpa az erőt. A Biblia ugyanezt mondja nekünk. Vagyis azt mondja: Isten nem megelőlegezi, hanem folyósítja az erőt. Isten nem akkumulátort tesz oda: nesze, majd itt lesz, hanem azt mondja: ha a keskeny úton jársz, én folyamatosan biztosítom számodra az erőt, az energiát, a velem való közösség útján.

Egy példát, egy ígét mondok, hogy még jobban megértsük. A Bírák könyve 6. fejezet. Azt mondja Isten Gedeonnak: Menj el a te erőddel, és legyőződ Midiánt. Azért, mert én nem előre biztosítom neked az erőt, hanem majd ott, amikor engedelmesen hallgatsz az én szavamra, és amikor azt mondom: korsót vegyél, akkor korsót veszel, ha fáklyát, akkor fáklyát, majd legyőződ Midiánt, mert én az erőt nem megelőlegezem neked, hanem folyamatosan biztosítom. Ennek mi a feltétele? A vele való élő kapcsolat. Ha a dinamó a kerékkel nem szorosan érintkezik, nincs áramtermelés. A dinamó termeli az áramot.

Csodálkozom azokon, akik azt gondolják, hogy új életben járnak, csodálkoznak, hogy miért buknak el a harcban, és amikor azt találom mondani: hetek óta nem látalak az istentiszteleten, — Ja, most éppen nem járok. Következő: olvastál ígét? — Ja, most éppen nem olvasok. — Ha nincs kapcsolat, mitől várjuk? Hogy fog megoldódni, ha nincs erőforrás?

Isten folyamatosan biztosítja az erőt. Nála vég nélküli ez. Erősödjete meg az Úrban, és az Ő hatalmas erejében. Mert az Úrnak hatalmas ereje van. De Jézus is ezért mondta a tanítványoknak: maradjatok énbennem, és én tibennetek — majd akkor. Mert nálam nélkül semmit nem tudtok cselekedni. Ha bennem maradtok, na, akkor teremtek gyümölcsöt.

Legyetek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Miért? Mert a lelkileg gyenge embert könnyebb legyőzni. A Sátán a lelkileg gyenge embereket keresi.

Amikor Jézus böjtöl a pusztában, azt olvassuk: amikor megéhezett, akkor odament hozzá a Sátán. 40 napig böjtölt, és amikor megéhezett, akkor odamegy hozzá a Sátán és elkezd kísérteni.

Ez az énekíró lelkipásztor mondta azt annakidején: tudjátok, mi a kísértés? Alkalom a győzelemre. — Így is fel lehet fogni.

Jakab is ezt írja levelében: ne féljete a kísértéstől, mert ez alkalom a győzelemre. Boldog az, aki a kísértésben kitart. Éppen ezért mondja, hogy legyetek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében.

Még egy dolgról hadd beszéljek: Miután számoltál a te hatalmas Uraddal, számolj az ellenség ravaszságával is. Pál nem azt a kifejezést használja, hogy az ördögnek micsoda ereje van, hanem azt mondja: milyen ravasz. Pál apostol egyetlen dolgot akar tündököltetni: Isten erejét.

Egyetlen dologra szeretné irányítani a gyülekezet figyelmét: az erős, a hatalmas Istenre. Ezért Pál nem mondhatja azt, hogy az ördög is erős ám, hanem ehelyett azt mondja a gyülekezetnek: az ördög gonosz. Ezt azért mondja, hogy tanítson bennünket arra, hogy az ördögöt nem lehet lebecsülni, de lehet felbecsülni a mi erős Istenünket és örökkévaló Urunkat.

Éppen ezért foglalkozz többet hatalmas Megváltóddal!

Állítólag Angliában történt: Egy vallástanár dolgozatot íratott a gyerekekkel, és a dolgozatnak két témája volt. Írjátok le, mit tudtok Jézus Krisztusról, és mit tudtok a Sátánról. Egy kislány írja-írja a kicsengetésig, nem tudta befejezni. Nagy sópánkodva odaviszi a tanárhoz: tanár bácsi, nem tudtam befejezni. Jézusról olyan sokat írtam, hogy az ördögre nem volt idő.

Ez jó nekünk is, hogy Jézus Krisztussal tudunk sokat foglalkozni, akkor az ördög-re kevesebb idő lesz. Ez nem azt jelenti, hogy nem számolok gonoszságával, ravaszságával. Nem számolok szándékaival. Pál apostol azt mondja: de ismerjük az ő szándékait is.

Két ember beszélgetett egymással, és mondja: én még sosem találkoztam az ördöggel. Azt mondja a másik: nem szoktunk azzal találkozni, akivel együtt haladunk. Fordulj meg, majd fogsz vele találkozni.

Így van, mint amit az elején mondtam: akivel együtt haladunk... a testi embernek a lelki dolgok nem érdekesek. Pál ezért mondja: nem test és vér ellen van tusakodásunk, hanem levegőbeli hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói, a gonoszság lelkei ellen. Röviden úgy kell érteni: az ördög ellen és mindazok ellen, akiket az ördög felhasznál. De ez nem test és vér, hanem egy olyan erő, olyan szellemi hatalom, amivel szemben Jézus Krisztus az övéit felkészíti.

Végül – mivel abba kell hagynunk, de nem fejeztük be – mi ebben a harcban a csodálatos? Az, hogy a hívők mindig úgy harcolhatnak, hogy ennek a harcnak a kimenetele nem kétséges. Ismerünk sok harcot a történelem során, de sokan úgy harcoltak, hogy vagy ez győz, vagy az. A hívő mindenképpen olyan harcban van, amely harcnak a végkimenetele nem kétséges.

Egyik énekíró meg is írta ezt az 511. dicséretünk egyik veresében:

Győztes leszek, csak légy, Uram, velem.

Bizonyos vagy-e abban, hogy ebben a harcban győztes leszel? Mert a hívő biztos benne. Abban is biztosak vagyunk, hogy ebben a harcban kapunk sebeket. Ebben a harcban lehet, hogy úgy érkezünk meg, mint ahogy a világháború katonái: csonka-bonkán, egymásra támaszkodva, sántítva, de megérkezünk. A hit harcában kapunk sebeket, de ennek a harcnak a kimenetele nem kétséges. Miért? Azért – ahogy majd fogjuk énekelni – ebben a harcban, amit mi harcolunk, az Úr Jézus megy elől.

A Bibliában vannak harcok. Dávid is azt mondta: állítsátok Őriást legelőre, mert azt ölik meg először. Ebben a harcban Jézus Krisztus ment elől. Ebben a harcban Őt érte az első golyó (igaz nem golyó formájában kapta, mert meg volt írva, hogy át kell szegezni). De ebben a harcban Ő vérzett el először. De ez a harc, mivel nemcsak meghalt, hanem fel is támadott (ezért fontos nekünk a kettőt együtt nézni), azt jelentette: győzött.

ERŐ A HARCHOZ

Nagypéntek még látszólag azt hirdetné, hogy legyőzték, de húsvét egyértelművé teszi, és az ige egyértelművé teszi a számunkra, hogy nem Őt győzték le, hanem Ő a győztes. Te és én egy olyan hadseregben harcolhatunk, amely sereg a Jézus serege, és boldog, aki ebben a seregben van. „Boldog az, akit te kiválasztasz, magadhoz fogadsz.” Boldog az, aki ennek a Fővezérnek a zászlaja alatt menetelhet, mert Ő a győztes. Azt mondja az ének: „Győzelmet vettél, óh Feltámadott!” És ez a mi harcunknak az ereje: a feltámadott Krisztus győzelme. Ezért fogunk ebben a harcban mi is győzni.

Harcold meg azért velem együtt a hitnek szép harcát!

Válaszoljunk a 471,1 énekkel:

Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt!

Rajta, bátran! Megsegít és győzedelmet ad.

Bízzatok, mert Jézus eljön, Ő a fővezér,

Zengjen ajkunk: hozzád esdünk győzedelemért.

Imádkozzunk!

Áldott Urunk, Jézus Krisztus, kérünk, hogy segítsd a mi harcainkat. Bocsásd meg, amikor fehér zászlót tűzünk ki rögtön, és nem akarunk harcolni, hamis békességet remélve vagy keresve, és nem tudjuk, hogy abból úgysem lesz békesség, csak vereség, legyőztetés, ellenség általi megaláztatás.

Vértezz fel mindannyiunkat a harcra, minden hívő gyermekedet, Urunk, hogy ne legyünk védtelenek a gonosz erői ellen, a Sátán ellen, de egészen biztosan menjünk ebbe a harcba, tudván, hogy te méysz elöl, és mi követhetünk téged.

Kérünk, Urunk, segítsd azokat, akiknek nehéz ez a harc, akiknek nagyon nehéz a hit harca, hogy megálljanak. Vagy valamilyen kísértés, betegség miatt vagy gyász miatt nehéz a harc. Akik nem értik, ami velük történik, vagy körülöttük. Erősítsd bennünk hitünket, üdvösségünk eszközét, kérünk, Urunk.

Ámen.

604. ének

A győ - tes nagy Ki - rály - nak di - cső csa - pat - ja fel!

A drá - ga ke - reszt - fá - nak je - lé - vel in - dulj el!

A bá - tor küz - de - lem - ben Jé - zus nyújt hú ke - zet,

És hő - si, szent győ - zel - met a - rat, kit Ő ve - zet.